

¶ Tria sunt mœnera.
288.

Lectio ij.

Nos autem quod exciderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelitæ: neque qui semen sunt Abraham omnes filii; sed in Isaac vocabitur tibi semen: id est, non qui filii carnis, hi filii Dei: sed qui filii sunt promissionis, astimantur in semine. Promissionis enim verbum hoc est: Secundum hoc tempus veniam: et erit Sara filius. Non solum autem illa: sed et Rebecca ex uno concubitu habens, Isaac patris nostri.

¶ In columbæ. 288.

Lectio iij.

Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei: Quia majorserviet minori, sicut scriptum est: Jacob dilexi, Esau autem odio habui. Quid ergo dicemus? Numquid iniquitas apud Deum? Absit. Moysi enim dicit: Miserebor cuius misereor: et misericordiam præstabo cuius miserebor. Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei.

¶ Reges Tharsis. 280.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Lectio iv.

**Serm. 2. de Epiph. qui est
50. de Tempore.**

Ad partum Virginis adorandum Magi ab Oriente venerunt. Hunc diem hodie celebramus: huius debitum solemnitati sermonem persolvimus. Illis dies iste primus illuxit, anniversaria nobis festivitate rediit. Illi erant primitiæ Gentium, nos populus Gentium. Nobis hæc lingua nuntiavit Apostolorum, stella illis tamquam lingua colorum, et nobis idem Apostoli, tamquam alii cœli, enarraverunt gloriam Dei.

¶ Illuminare. 292.

Lectio v.

MAGNUM sacramentum! in præseppe iacēbat, et Magos ab Oriente ducēbat: abscondebatur in stabulo, et agnoscebatur in cœlo: ut agnitus in cœlo manifestaretur in stabulo, et appellaretur Epiphania dies iste, quod Latine manifestatio dici potest: simul ejus celsitudinem humilitatēque commēdans, ut qui in aperto cœlo signis sideris monstrabatur magnus, in angusto diversorio quæsitus inveniretur invalidus, infantilibus

in membris natus, infantilibusque pannis involutus, adoraretur a Magis, timeretur a malis.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio vj.

Timere enim eum rex Herodes, eisdem sibi Magis nuntiāntibus, cum adhuc quærerent parvulum, quem cognoverant cœlo teste jam natum. Quid erit tribunal iudicantis, quando superbos reges cunabula terrēbant infantis? Quanto consultius reges, non, sicut Herodes, interficere quærant, sed, sicut Magi, potius adorare delectentur, jam præsertim eum, qui et ipsam mortem, quam cupiebat inimicis inferre, etiam pro ipsis inimicis ab inimicis sustinuit, eamque in suo corpore occisus occidit. Pie timeant reges ad Patris dexteram jam sedentem, quem rex impius timuit adhuc matris ubera lambentem.

¶ Magi veniunt. 295.

In tertio Nocturno.

**Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.**

Lectio vij. Cap. 2.

Cum natus esset Iesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Ierosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Iudæorum? Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii
Papa.

Homil. 40. in Evangelia.

NATIVITATE Regis nostri cognita, Herodes ad callida argumenta convertitur: et ne terrēno regno privaretur, renuntiari sibi ubi puer inventiatur, postulat. Adorare eum velle se simulat, ut hunc, si inveniri possit, extinguat. Sed quanta est humana malitia contra consilium divinitatis? Scriptū quippe est: Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dōminum. Nam ea, quæ apparuit stella, Magos perducit: natum Regem reperit, mœnera deserunt: et ne redire ad Herodem debeant, in somnis admonentur. Sicque fit, ut Iesum, quem quærit Herodes, invenire non possit. Cujus persona qui alii, quam hypocrite designantur, qui dum fite quantur, invenire Dōminum nunquam merentur?

¶ Stella, quam. 296.

Lectio vij.

Sed inter hæc sciendum, quod Priscillianista hæretici nasci unumquemque hominem sub constitutionibus stellarum putant: et hoc in adiutorium sui erroris assumunt, quod nova stella exiit cum Dōminus in carne apparuit: cuius fuisse fatum eandem, quæ apparuit,

stellam putant. Sed si Evangelii verba pensamus, quibus de eadem stella dicitur: Usque dum veniens staret supra, ubi erat puer: dum non puer ad stellam, sed stella ad puerum euehrit: si dici liceat, non stella fatum pueri, sed fatum stellæ is, qui apparuit, puer fuit.

¶ Videntes stellam. 296.

Lectio II.

Sed a fidelium cordibus absit, ut aliquid esse fatum dicant. Vitam quippe hominum solus hic conditor, qui creavit, administrat. Neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter hominem factæ sunt: et si stella fatum hominis dicitur, ipsis suis ministeriis subesse homo perhibetur. Certe cum Jacob de utero egrediens, prioris fratris plantam teneret manu, prior perfecte nequaquam egredi potuit, nisi subsequens inchoasset: et tamen cum uno tempore, eodemque momento utrumque mater fuderit, non una utriusque vitæ qualitas fuit.

Te Deum laudamus. 17.

¶ Benedictus. Aba.

Ab Oriente * venerunt Magi in Bethlehem adorare Dominum: et apertis thesauris suis, pretiosa munera obtulerunt: aurum, sicut regi magno:

thus, sicut Deo vero: myrrham sepulturae ejus, alleluia.

Ad Magnificat. Aha.

Videntes stellam Magi, * gavisi sunt gaudio magno: et intrantes domum, obtulerunt Domino aurum, thus, et myrrham; alleluia.

TERTIA DIE.

In primo Nocturno.

De Epistola ad Romanos.

Lectio I. Cap. 12.

O asceño itaque vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic saeculo, sed reformamini in novitate sensus vestri: ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, et beneplacens, et perfecta. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. ¶ Tria sunt. 288.

Lectio II.

Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eodem actu habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habentes

autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando, sive qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

¶ In columbæ. 288.

Lectio III.

Dilectio sine simulatione. Odiens malum, adherens bono: Charitate fraternitatis invicem diligentes: Honore invicem prevenientes: Sollicitudine non pigri: Spiritu ferventes: Domino serviens: Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes: Necessitatibus sanctorum communicantes: Hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite, et nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: Idipsum invicem sentientes: Non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

¶ Reges Tharsis. 289.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Augustini Episcopi.

Lectio IV.

Serm. 2. de Epiphania.

Cum tam multi jam nati, atque defuncti essent reges Judæorum, num-

quid quemquam eorum adorandum Magi quasi erunt? Non, qui nec quemquam eorum celo loquentem didicerunt. Verumtamen quod prætereundum non est, hæc Magorum illuminatio magnum testimonium cecitatis exitit Judæorum. In terra eorum isti requirebant, quem illi in sua non agnoscebant.

¶ Illuminare. 292.

Lectio V.

Apu eos isti infantem invenerunt, quem illi apud se negaverunt. In his terris de longinquo isti et peregrini, puerum Christum nondum verba promentem adoraverunt, ubi cives illi juvenem miracula facientem circumfixerunt. Isti in membris parvis Deum adoraverunt, illi in magnis factis nec tamquam homini pepercissent: quasi plus fuerit videre novam stellam in ejus nativitate fulgentem, quam solem ejus in morte lugentem.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio VI.

Jam vero quod eadem stella, qua Magos perduxit ad locum, ubi erat cum matre Virgine Deus infans, quæ utique poterat eos ad ipsam perducere civitatem, se tamen subtraxit, nec eis prorsus apparuit, donec de civitate, in qua Chri-

stus nasceretur, idem ipsi interrogarentur Judæi, et ipsi eam secundum divinam Scripturam testimonium nominarent, ipsi dicerent: In Bethlehem Judæ. Sic enim scriptum est: Et tu Bethlehem terræ Juda, non es minima in principibus Juda: ex te enim exiit Dux, qui regat populum meum Israel. Quid aliud hic significavit divina providentia, nisi apud Judæos solas divinas litteras remansuras, quibus Gentes instruerentur, illi excarerentur.

¶ Magi veniunt. 295.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

Cum natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

De Homilia S. Gregorii Papæ.

Ex Hom. 10. in Evang.

Magi vero aurum, thus, et myrrham deferunt. Aurum quippe Regi congruit, thus vero in Dei sacrificium ponitur, myrrha autem mortuorum corpora condiuntur. Eum ergo Magi, quem adorant, etiam mysticis muneribus prædicant; auro Regem, thus Deum, myrrha mortalem. Sunt vero nonnulli

hæretici, qui hunc Deum credunt, sed ubique regnare nequâquam credunt. Hi profecto ei thus offerunt, sed offerre etiam aurum nolunt. Et sunt nonnulli, qui hunc Regem existimant, sed Deum negant. Hi videlicet ei aurum offerunt, sed offerre thus nolunt.

¶ Stella. quam. 296.

Lectio viij.

Et sunt nonnulli, qui hunc et Deum et Regem fatentur, sed assumpsisse carnem mortalem negant. Hi nimirum ei aurum et thus offerunt, sed offerre myrrham assumptæ mortalitatis nolunt. Nos itaque nato Domino offeramus aurum: et hunc ubique regnare fateamur: offeramus thus, ut credamus, quod is, qui in tempore apparuit, Deus ante tempora existit: offeramus myrrham, ut eum, quem credimus in sua divinitate impassibilem, credamus etiam in nostra fuisse carne mortalem.

¶ Videntes stellam. 296.

Lectio ix.

Quævis in auro, thure, et myrrha intelligi et aliud potest. Auro namque sapientia designatur, Salomone attestante, qui ait: Thesaurus desiderabilis requiescit in ore sapientis. Thure autem thure Deum, myrrha mortalem. Sunt vero nonnulli

tur, Psalmista testante, qui dicit: Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Per myrrham vero, carnis nostræ mortificatio figuratur. Unde sancta Ecclesia de suis operariis usque ad mortem pro Deo certantibus dicit: Manus mea distilaverunt myrrham.

¶ Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus. Ana.

Tria sunt munera, * que obtulerunt Magi Domino, aurum, thus, et myrrham, Filio Dei, Regi magno, alleluia.

Ad Magnificat. Ana.

Lux de luce, * apparuiti Christe, cui Magi munera offerunt, alleluia, alleluia, alleluia.

QUARTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epistola ad Romanos.

Lectio i. Cap. 13.

Omnis anima potestati- bus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi a Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinata sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt: nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? bonum fac, et habebis laudem ex illa: Dei enim minister est tibi in bonum.

¶ Pars sunt. 288.

¶ Pars Hiemalis.

Lectio ij.

Et autem malum feceris, S time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributa præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.

¶ In columba. 288.

Lectio iij.

Reminiquidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam, Non adulterabis, Non occides, Non furaberis, Non falsum testimonium dices, Non concupisces: et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dillectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio.

¶ Reges Tharsis. 289.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Leonis Papæ.

Lectio iv.

Serm. 4. de Epiphania. Celebrato proximo die, quod intemerata virginitas humani generis edidit Salvatorem, Epipha-

59

niam nobis, dilectissimi, veneranda festivitas dat perseverantiam gaudiorum: ut inter cognatarum solemnitatum vicina sacramenta, exultationis vigor, et fervor fidei non tepescat. Ad omnium enim hominum spectat salutem, quod infantia mediatoris Dei et hominum, jam universo declarabatur mundo, cum adhuc exiguo detineretur oppidulo.

¶ Illuminare. 292.

Lectio v.

QUAMVIS enim Israeliticam gentem, et ipsius gentis unam familiam delegisset, de qua naturam universae humanitatis assumeret; noluit tamen intramaternae habitationis angustias ortus sui latere primordia: sed mox ab omnibus voluit agnoscere, qui dignatus est omnibus nasci. Tribus igitur Magis in regione Orientis stella nova claritatis apparuit, quae illustrior ceteris pulchriorque sideribus, facile in se intentum oculos animosque converteret: ut confestim adverteretur non esse otiosum, quod tam insolitum videbatur.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio vi.

DENTERGO aspicientibus intellectum, qui praestitit signum: et quod fecit intelligi, fecit inquiri: et se inveniendum obtulit requisitus. Sequun-

tur tres viri superni luminis ductum, et praevis fulgoris indicium intentam contemplatione comitantes, ad agnitionem veritatis, gratiae splendore ducuntur, qui humano sensu significatum sibi Regis ortum aestimaverunt in civitate regia esse querendum. Sed qui servi susceperat formam, et non judicare venerat, sed iudicari, Bethlehem praelegit nativitati, Ierosolymam passioni.

¶ Magi veniunt. 295.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Ierosolymam, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Iudaeorum? Et reliqua. De Homilia S. Gregorii Papae.

Ex Hom. 10. in Evang.

MAGNUM vero nobis aliquid Magi innunt, quod in regionem suam per aliam viam revertuntur. In eo namque quod admoniti faciunt, nobis profecto insinuant, quid faciamus. Regio quippe nostra paradisi est: ad quam, Jesu cognito, redire per viam, qua venimus, prohibemur. A regione etenim nostra superbiendo, inobediendo,

visibilia sequendo, cibum vestitum gustando discessimus: sed ad eam necesse est, ut flendo, obediendo, visibilia contemnendo, atque appetitum carnis refrenando redeamus.

¶ Stella, quam. 296.

Lectio vij.

PER aliam ergo viam ad regionem nostram regredimur: quoniam qui a paradisi gaudiis per delectamenta discessimus, ad haec per lamenta revocamur. Unde necesse est, fratres charissimi, ut semper pavidi, semperque suspecti, ponamus ante oculos cordis, hinc culpas operis, illinc iudicium extremae districtio- nis. Pensemus, quam districtus iudex veniat, qui iudicium minatur, et laet: terrores peccatoribus intonat, et tamen adhuc sustinet: et ideo venire citius dilert, ut minus inveniatur quod condemnet.

¶ Videntes stellam. 296.

Lectio ix.

PUNIAMUS scilicet culpas, et cum Psalmista voce, praeveniamus faciem ejus in confessione. Voluptatum nos ergo fallacia nulla decipiat, nulla vana laetitia seducat. In proximo namque est iudex, qui dixit: Vae vobis, qui ridetis nunc: quia lugebitis et flebitis. Hinc enim Salomon ait: Risus dolorem mi-

scetbitur: et, Extréma gaudii luctus occupat. Hinc iterum dicit: Risum deputavi errorem, et gaudium dixi: quid frustra deciperis? Hinc rursus ait: Cor sapientium ubi tristitia est: et cor stultorum ubi laetitia.

Te Deum laudamus. 47.

Ad Benedictus, Añā.

Vidimus stellam * ejus in Oriente, et venimus eum munerebus adorare Dominum.

Ad Magnificat, Añā.

Interrogabat * Magos Herodes: Quod signum vidistis super natum Regem? Stellam vidimus fulgentem, ejus splendor illuminat mundum.

QUINTA DIE.

In primo Nocturno.

De Epistola ad Romanos.

Lectio j. Cap. 14.

MAXIMAM autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum. Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olus manducet. Is qui manducat, non manducantem non spernat: et qui non manducat, manducantem non iudicat: Deus enim illum assumpsit. Tu quis es, qui iudicas alienum servum? Domino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus standere illum.

¶ Tria sunt. 288.

Lectio ij.

NAM alius iudicat diem inter diem : alius autem iudicat omnem diem : unusquisque in suo sensu abundet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui manducat, Dómino manducat : gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Dómino non manducat, et gratias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus : sive mórimur, Dño mórimur. Sive ergo vivimus, sive mórimur, Dómini sumus.

¶ In colúmbæ. 288.

Lectio iij.

IN hoc enim Christus mórtuus est, et resurrexit : ut et mórtuorum, et vivorum dominétur. Tu autem quid iudicas fratrem tuum ? aut tu quare spernis fratrem tuum ? omnes enim stábitus ante tribunal Christi. Scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. Non ergo amplius invice iudicémus.

¶ Reges Tharsis. 289.

In secundo Nocturno.
Sermo S. Maximi Episcopi.

Lectio iv.

Hom. 1. de Epiphania.
In hac, dilectissimi, celebritate, sicut relátu

patérnæ traditiónis instruímur, multiplices nobis est festivitáte letándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum vel stella duce a Géntibus adorátum ; vel invitátum ad nuptias, aquas in vina vertisse ; vel suscépto a Joánne baptismate, consecrâsse fluénta Jordánis, suúmque simul purificâsse Baptistam.

¶ Illuminare. 292.

Lectio v.

SED quid potíssimum prasénti hoc factum sit die, nóverit ipse qui fecit : nos tamen crédere, nec dubitare debémus, quidquid illud est, factum esse pro nobis. Nam quod eum fulgentiôris stelle rádii incitáti adoravére Chaldæi, Deum verum Géntibus spes dicit adorándi. Quod aquæ novo sunt ordine in vina mutâta, novi nobis pœculi prælibátum est sacraméntum. Quod autem baptizátus est Agnus Dei, regenerántis baptismi salutáre nobis munus est dedicátum.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio vj.

OPORTET itaque nos, fratres, ad honórem Salvátoris nostri, cujus Nativitátem debita nuper eum exultatióne transégimus ; omni cum devotióne etiam hunc virtútum ejus celebráre natalem. Et quam recte tria hæc no-

Lectio vij.

bis uno acta in die mystéria prædicantur, qui ineffábilis Trinitátis arcánam uno Dei sub nómine confitémur. Per hæc ergo miracula Christus Dóminus Redemptor noster oculis se vóluit revelare mortálium, quatenus invisibilis ejus divinitas, quæ latebat in hómine, in ópere non latéret.

¶ Magi veniunt. 295.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

CUM natus esset Iesus in Bétlehem Juda in diebus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venerunt Jerosólymam, dicétes : Ubi est qui natus est Rex Judæorum ? Et reliqua. Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 2. Matth.

VIDERIS enim stellam ejus in Oriénte. Ad confusiónem Judæorum, ut nativitétem Christi a Géntibus discerent, óritur in Oriénte stella ; quam futúram Balaam ; cujus successóres erant, vaticinió nóverant. Lege Numerórum librum. Deserúntur autem Magi stellæ indício in Judæam, ut sacerdótes a Magis interrogáti, ubi Christus nascerétur, inexcusábiles fierent de adventu ejus.

¶ Stella, quam. 296.

AT illi dixerunt ei : In Bétlehem Judææ. Librariórum hic error est. Putámus enim ab Evangelista primum éditum, sicut in ipso Hebráico légitimus, Judæ, non Judææ. Quæ est enim aliárum géntium Bétlehem, ut ad distinctiõem ejus hic Judææ ponerétur ? Judææ autem idécirco scribitur, quia est et alia Bétlehem in Galilea. Lege librum Jesu filii Nave. Denique de Michææ propheta sumptum est, ita habétur : Et tu Bétlehem terra Juda.

¶ Vidéntes stellam. 296.

Lectio ix.

ET apértis thesauris suis, obtulerunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Pulcherrime múnerum sacramenta Juvénicus presbyter uno versuicelo comprehendit : Thus, aurum, myrrham, Régique, hominique, Deoque dona ferunt. Et responso accepto in somnis, ne redirent ad Heródem, per aliam viam reversi sunt in regiónem suam. Qui múnera obtulerant Dómino, consequériter respónsum accipiunt, non per Angelum, sed per ipsum Dóminum : ut meritórum Joseph privilegiú demonstrarétur. Reverántur autem per aliam

viam: quia infidelitati miscendi non erant Judæorum. *Te Deum.* 17.

Ad Benedictus. Ana.

Omnes nationes * venient a longe, portantes munera sua, alleluia.

Ad Magnificat. Ana.

Omnes de Saba venient, * aurum et thus deferentes, alleluia, alleluia.

SEXTA DIE.**In primo Nocturno.**

De Epistola ad Romanos.

Lectio i. Cap. 15.

DEBEVIMUS autem nos firmiores imbecillitates infirmorum sustinere, et non nobis placere. Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum, ad edificationem. Etenim Christus non sibi placuit, sed sicut scriptum est: Impropetia impropetantium tibi ceciderunt super me. Quæcumque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per patientiam et consolationem Scripturarum, spem habeamus.

¶ Tria sunt. 288.

Lectio ii.

DEUS autem patientiæ et solatii, et vobis idipsum sapere in alterutrum secundum Jesum Christum: ut unanimes, uno ore honorificetis Deum, et Patrem Domini nostri Jesu Christi. Propter quod suscepit invicem, sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei. Dico enim

Christum Jesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum: Gentes autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est: Propterea conhortor tibi in Gentibus Domine, et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit: Letamini Gentes cum plebe ejus. Et iterum: Laudate omnes Gentes Dominum, et magnificat eum omnes populi.

¶ In columba. 288.

Lectio iii.

ET rursus Isaias ait: Erit radix Jesse, et qui exurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo; ut abundetis in spe, et virtute Spiritus sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego, ipse de vobis, quoniam et ipsi pleni estis dilectione, replenti omni scientia, ita ut possitis alterutrum monere. Audacius autem scripsi vobis fratres ex parte, tamquam in memoriam vos redicens: propter gratiam, qua data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Jesu in Gentibus: sanctificans Evangelium Dei, ut fiat oblatio Gentium accepta, et sanctificata in Spiritu sancto.

¶ Reges Tharsis. 289.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Fulgentii

Episcopi.

Lectio iv.

Ex Serm. 5. qui est de

Epiph. sub init.

IPSE Magnus, qui sibi in veteri testamento primitias offerri mandavit, homo natus, Gentium primitias suo cultui dedicavit. Pastores fuerant primitias Judæorum: Magi facti sunt primitias Gentium. Illi de proximo adducti, isti de longinquo redacti. Ubi est, inquit, qui natus est Rex Judæorum? De Herode rege Judæorum filii jam fuerant nati. Archelaus natus est in palatio, Christus in diversorio. Archelaus natus, est in lecto argenteo positus; Christus autem natus, in præsepio est brevissimo collocatus: et tamen ille natus in palatio contentannitur, iste natus in diversorio queritur: ille a Magis nullatenus nominatur, iste inventus suppliciter adoratur.

¶ Illuminare. 292.

Lectio v.

QUIS est iste Rex Judæorum? Pauper et dives, humilis et sublimis. Quis est iste Rex Judæorum, qui portatur ut parvulus, adoratur ut Deus? parvus in præsepio, immensus in celo: vilis in pannis, pretiosus in stellis. Quid est quod sic turbatis He-

ródes? Rex iste, qui natus est, non venit reges pugnando superare, sed moriando mirabiliter subjugare. Nec idem natus est, ut tibi succedat, sed ut in eum mundus fideliter credat. Venit ergo, non ut pugnet vivus, sed ut triumphet occisus.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio vi.

PUER iste, qui nunc a Magis dicitur Rex Judæorum, idem creator est, et Dominus Angelorum. Quapropter ejus times infantiam nascentis, magis timere debes omnipotentiam judicantis. Noli cum timere regni tui successorem, sed time infidelitatis tuæ justissimum damnatorem. Ite, inquit, et renuntiæ mihi, ut et ego veniens adorem eum. O calliditas ficta, o incredulitas impia, o nequitia fraudulenta! Sanguis innocentium, quem crudeliter effudisti, attestatur, quid de hoc puerio voluisti.

¶ Magi veniunt. 295.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Jerusalem, dicentes: Ubi est qui natus est Rex Judæorum? Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.

Lib. 2. in Luca c. 2. post
init.

QUAE sunt ista vera fi-
dei múnera? Aurum
Regi, thus Deo, myr-
ra defuncto. Aliud enim
Regis insigne, aliud di-
vine sacraméntum pote-
státis, aliud honor est se-
pultúra, quæ non cor-
rumpat corpus mórtui,
sed reservet. Nos quoque,
qui hæc audimus, et légi-
mus, de thesauris nostris
talia, fratres, múnera pro-
feramus. Habémus enim
thesaurum in vasis fictili-
bus. Si igitur in teipso
quod es, non ex te debes
astimare, sed ex Christo:
quanto magis in Christo
non tua debes astimare,
sed Christum.

¶ Stella, quam. 296.

Lectio viii.

Ergo Magi de thesa-
ris suis offerunt mún-
nera. Vultis scire, quam
bonum méritum habeant?
Stella ab his videtur; et
ubi Heródes est, non vi-
detur: ubi Christus est,
rursus videtur: et viam
demonstrat. Ergo stella
hæc via est, et via Chris-
tus: quia secundum in-
carnationis mysteriũ Chris-
tus est stella. Orietur
enim stella ex Jacob, et
extriget homo ex Israel.
Denique ubi Christus, et
stella est. Ipse enim est
stella splendida, et ma-

tutina. Sua igitur ipse
luce se signat.

¶ Videntes. 296.

Lectio ix.

Acceperit aliud documén-
tum. Alia venerunt
via Magi, alia redeunt.
Qui enim Christum vide-
rant, Christum intelléx-
erant; meliôres, utique,
quam venerant; rever-
tuntur. Duæ quippe sunt
via: una, quæ ducit ad
intéritum, alia, quæ ducit
ad regnum. Illa pec-
catórum est, quæ ducit
ad Heródem: hæc Chris-
tus est, quæ redit ad
patriam. Hic enim tempo-
rális est incolátus, sicut
scriptum est: Multum in-
colata facta est anima mea.
Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Anã.

Vénit ad te, * qui de-
trahebant tibi, et adorá-
vunt vestigia pedum tuó-
rum.

Ad Magnificat, Anã.

Admóniti Magi * in
somnia, per aliam viam
reversi sunt in regionem
suam.

SABBATO.

Infra Oct. Epiphaniae.

Ad Vesperas.

Capitulum. Rom. 12.

FRATRES, Obsecro vos
per misericórdiam Dei,
ut exhibeátis corpóra vestra
hóstim viventem, sanctam,
Deo placéntem,
rationabile obséquium ve-
strum.

Hymnus. Crudélis He-
ródes. ¶ Reges Tharsis.
298.

Ad Magnificat, Anã.
Remánsit puer Jesus * in
Jerúsalem, et non cog-
novérunt parentes ejus,
existimantes illum esse in
comitatu; et requirebant
eum inter cognatos et
notos.

Oratio.

VORA, quasumus Dómi-
ne; supplicántis pó-
puli celsæ pietate prosé-
quere: ut et quæ agénda
sunt, videant; et ad im-
pléndam quæ viderint, con-
valéscant. Per Dóminum
nostrum.

*Deinde fit com. Epiphaniae per Anã, quæ
occurrit secundum ordi-
nem dierum infra Octav.*
¶ Omnes de Saba veniunt,
alleluia. ¶ Aurum et thus
deferentes, alleluia.

Nisi dicta sit Anã. Om-
nes de Saba veniunt; *tunc
enim legitur y.* Adorate
Deum, alleluia. ¶ Omnes
Angeli ejus, alleluia.

Oratio. Deus, qui ho-
dierna. 316.

DOMINICA

Infra Oct. Epiphaniae.

Totum Officium dicitur
de Epiph. præter Lect.
Capitula. Anas ad Bene-
dictus, et ad Magnificat,
et Oracionem.

In j. Nocturno ponitur
Epist. j. ad Corinthios,
quæ interius post Octav.

PARS HERMALIS.

habetur 320. et legitur de
ea sequentibus diebus.
Lectiones vero, quæ al-
quando supersunt de Epi-
stola ad Romanos, eo
anno prætermittuntur.

Quando Epiph. in Do-
minica venerit, Sabbato
sequenti fit Officium de
Dominica, et Feria v. Ve-
spersa a Capit. de Dñica
cum commem. Octava.

In j. Noct. leguntur Le-
ctiones de Epistola ad
Romanos, ut infra. Epi-
stola vero ad Corinthios
tunc ponitur ipsa die Do-
minica in Officio Octavae.

In primo Nocturno.
De Epistola ad Romanos.

Lectio j. Cap. 16.

COMMEMO autem vobis
Phoeben sorórem no-
stram, quæ est in mini-
stério Ecclesiæ, quæ est
in Cenchrís: ut eam sus-
cipiatis in Dómino digne
sanctis: et assistátis ei in
quocumque negotio vestri
indigerit: etenim ipsa
quoque astitit multis et
mihi ipsi. Salutate Pri-
scam et Aquilam adjutó-
res meos in Christo Jesu
(qui pro anima mea suas
cervices suppósuerunt;
quibus non solus ego grá-
tias ago, sed et cunctæ
ecclesiæ Gentium) et do-
mésticam Ecclesiám eó-
rum.

¶ Hódie in Jordáne. 287.

Lectio ii.

Rogo autem, vos fratres,
ut observetis eos, qui

dissensionés et offendicula præter doctrinam quam vos didicistis, faciunt; et declinat ab illis. Hujuscemodi enim Christo Dómino nostro non serviunt, sed vos ventri: et per dulces sermonés, et benedictionés seducunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgata est. Gaudéo igitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, et simplices in malo.

¶ In columba. 288.

Lectio iij.

SALUTAT vos Timótheus Adjutor meus, et Lúcius, et Jason, et Sosipater cognati mei. Salúto vos ego Tértius, qui scripsi epistolam, in Dómino. Salútat vos Cájus hospes meus, et universa Ecclesia. Salútat vos Erástus arcarius civitatis, et Quartus, frater. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

¶ Reges Tharsis. 289.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis

Pape.

Lectio iv.

Serm. 4. de Epiphania.

Justum et rationabile dilectissimi, veræ pietatis obsequium est, in diebus, qui divinæ opera misericórdia protestantur, toto corde gaudere, et honorifice ea, quæ ad salutem nostram gesta sunt, celebrare, vocante

nos ad hanc devotióem ipsa recurréntium temporum lege, quæ nobis post diem, in quo coæternus Patri Filius Dei natus ex Virgine est, brevi intervallo Epiphania intulit festum, ex apparitióne Dómini consecratum.

¶ Illuminare. 292.

Lectio v.

In quo fidei nostræ magnum præsidium providéntia divina constituit: ut, dum solémi veneratióne recólitur adorata in exórdiis suis, Salvatoris infantia, per ipsa originária documenta probaretur veri hómínis in Christo orta natura. Hoc enim est quod justificat impios: hoc est, quod ex peccatoribus facit sanctos, si in uno eodémque Dómino nostro Jesu Christo et vera Deitas, et vera credatur humanitas: Deitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æqualis est Patri: humanitas, qua novissimis diebus in forma servi unitus est hómíni.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio vi.

Ad roborándum ergo hanc fidem, quæ contra omnes pronuntiabatúr erróres, ex magna gestum est divini pietate consili, ut gens in longinqua Orientalis plagæ regione consistens, quæ spectandórum siderum

arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israel esset regnatúrus, acciperet. Nova etenim claritas apud Magos stella illustriórís apparuit, et intuéntium ámos ita admiratióne sui splendoris implevit, ut nequáquam sibi crederent negligéndum, quod tanto nuntiabatur indicio.

¶ Magi veniunt. 293.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii

secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2. f.

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetudinem dié festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerúsalem. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii

Episcopi.

Lib. 2. in cap. 2. Lucæ,

in fine.

A duodécimo anno, ut

légimus, Dominica súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim pradicanda fidei evangelizántium número debebátur.

Nec otiose immemor súórum secúndum carnem paréntum, qui secúndum carnem útiqúe sapiéntia Dei implebátur et grátia, post triduum reperit in templo: ut esset indicio, quia post triduum triumphális illius passiónis, in

sede celéstí, et honóre divino, fidei nostræ se suscitatus offerret, qui mórtuus eredebrátur.

¶ Stella, quam. 296.

Lectio viij.

Quoniam est quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera, Patérna illa divínior; matérna vero, quæ in nostrum labóre usumque descendit. Et ideo quæ supra naturam, supra ætatem, supra consuetudinem fiunt, non humanis assignanda virtútibus, sed divinis referenda sunt potestatibus. Alibi eum ad ministérium mater impellit, hic mater arguitur, quia adhuc quæ humana sunt, exigat. Sed cum hic duódecim describatur annórum, illic discipulos habere dicatur: vides matrem didicisse a Filio, ne exigeret a validiore ministérium, quæ stupébat in junióre miraculum.

¶ Videntes stellam. 296.

Lectio ix.

Et venit Nazareth, et erat súbditus illis. Quid enim magister virtútis, nisi officium pietátis implet? Et mirárum, si Patri defert, qui súbditur matri? Non útiqúe infirmitatis, sed pietátis ista súbdictio est: attollat licet savis emissus latebris cólubæ perfidie caput,

et serpentinis évomat venena pectóribus. Cum dicit se Filius missum, majorem hereticus appellet Patrem, ut imperiectum Filium dicat, qui potest habere majorem: ut alienis auxiliis ásserat eum, qui mittitur, indigere. Numquid et humano egébat auxilio, ut materno serviret império?

Te Deum laudámus. 47.

AD LAUDES,

et per Horas, *Añã.*

1. Ante luciferum génitus, * et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo apparuit. *Psalm.* Dóminus regnávít, cum reliq. 48.

2. Venit lumen tuum * Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est: et ambulabunt Gentes in lumine tuo, allelúia.

3. Apértis thesauris suis * obtulerunt Magi Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúia.

4. Mária et flúmina * benedicite Dómino: hymnú dicite fontes Dómino, allelúia.

5. Stella ista * sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demonstrat: Magi eam viderunt, et magno Regi múnera obtulerunt.

Capitulum. Rom. 42.

FATRES, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeatis córpora vestra hóstiam viventem,

sanctam, Deo placéntem, rationábile obsequium vestrum.

Hymnus. O sola magnárum, ut 297.

1. Adoráte Deum, allelúia. 2. Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Benefictus. Añã. Remánsit puer Jesus * in Jerúsalem, et non cognóverunt parentes ejus, existimátes illum esse in comítatu: et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio.

VOTA, quæsumus Dómine, supplicántis populi celestí pietáte proséquere: ut et quæ agénda sunt, videant; et ad implenda quæ viderint, convalescant. Per Dónum.

Deinde fit commem. de Epiphania. Añã. Hódie celestí sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crimina: currunt cum munéribus Magi ad regales níptias, et ex aqua facta vino, lætántur convivæ, allelúia. 1. Omnes de Saba vénient, allelúia. 2. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Génitum stella duce revelásti: concede propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus; usque ad contemplándam speciem tuæ celsitúdinis

perducámur. Per eúdem Dónum.

Ad Tertiam. Añã. Venit lumen tuum.

Capitulum. Fratres, Obsecro, ut supra. 516.

1. *br. Reges Tharsis, et insula múnera offerent, * Allelúia, allelúia. Reges. 1. Reges Arabum, et Saba dona addúcent. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Reges Tharsis. 1. Omnes de Saba vénient, allelúia. 2. Aurum et thus deferéntes, allelúia.*

Ad Sextam. Añã. Apértis thesauris suis.

Capitulum. Rom. 42.

Dicere enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plussápere quam oportet sápere, sed sápere ad sobrietatem.

*br. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes. 1. Aurum et thus deferéntes. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Omnes. 1. Adoráte Dónum, allelúia. 2. In aula sancta ejus, allelúia.*

Ad Nonam. Añã. Stella ista.

Capitulum. Rom. 42. b

Sicut enim in uno corpore multa membra habémus: ómnia autem membra non eúdem actú habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter altérius membra, in Christo Jesu Dómino nostro.

*br. Adoráte Dónum, * Allelúia, allelúia. Adoráte. 1. In aula sancta ejus. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Adoráte. 1. Adoráte Deum, allelúia. 2. Omnes Angeli ejus, allelúia.*

Ad Vesperas. Añã et Capitulum de Laud. Psalmi de Dñica.

Hymnus. Crudélis Heródes. 1. Reges Tharsis. 298.

Ad Magnificat. Añã. Fili, quid fecisti nobis sic? * ego et pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærelátis? nesciebat quis in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?

Et fit comm. de Epiphania. Añã. Tribus miráculis ornátum diem sanctum cõlúmus: hódie stella Magos duxit ad præsepium; hódie vinum ex aqua factum est ad níptias: hódie in Jordáne a Joánnē Christus baptizari voluit, ut salváret nos, allelúia. 1. Omnes de Saba vénient, allelúia. 2. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Oratio. Deus, qui hodiérna, ut 316.

Si Octava Epiphania venerit in Dominica, nihil fit de Dominica in ipsa die Octava, sed tantum in primis Vesperis diei Oct. fit commem. prosecundis Vesp. Dñicæ infra Octav. de qua celebrátum est Officium eo die. Añã. Fili,

quid fecisti. r. Omnes de Saba, qui Versus etiam dicitur, quando Octava Epiphaniae venerit in Feria ij, pro commemor. Domini in primis Vesperis diei Octavae.

IN DIE OCT. EPIPH. Duplex.

In j. Vesperis omnia dicuntur sicut in j. Vesperis Epiphaniae. 285. excepta Oratione, quae dicitur ut sequitur.

Oratio.

DEUS, cujus Unigenitus in substantia nostra carnis apparuit: praesta quasumus; ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invictorium, Hymnus, et Psalmi ut infra Octavam: cetera dicuntur sicut in die Epiphaniae, praeter Lectiones.

In j. Nocturno leguntur Lectiones de Epistola prima ad Corinthios, quae occurrunt secundum superiorem Rubricam. 513.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Gregorii Nazianzeni.

Lectio iv.

Orat. in sancta lumina. Non possum cohibere Nativitae voluptatem, sed mente extollor, et afflictor: et propria pusillitatis oblitus, officium magni Joannis, immo potius famula-

tum subire contendo, ac gestio: et licet non sim praecursor, de eremo tamen venio. Christus ergo illuminatur, immo potius fulgore suo nos illuminat: Christus baptizatur, simul et nos descendamus, ut cum ipso pariter ascendamus.

¶ Illuminare. 292.

Lectio v.

JOANNES baptizat, et accedit. Jesus, sanctificans quidem et ipsum qui baptizat, et praecipue tamen ut et veterem Adam sepeliat in aquis, et ante omnia ut per haec sanctificentur aquae Jordani: ut sicut erat spiritus et caro, ita et his, qui baptizandi erant, in spiritu et aqua sanctificationis successio traderetur. Non suscepit Baptista, contendit Jesus. Ego, inquit, opus habeo a te baptizari. Lucerna dicit ad Solem, et vox loquitur ad Verbum.

¶ Omnes de Saba. 292.

Lectio vi.

ASCENDIT Jesus de aqua, secum quodammodo demersum educens et elevans mundum: et vidit non dividi coelum, sed aperiri, quod sibi ac nobis post se aliquando Adam ille concluserat: sicut et igneo gladio paradusus fuerat conclusus. Spiritus sanctus testimonium perhibet: similia namque sibi ipsa concedunt. De celo

testimonium deferunt: in de enim erat ille, cui testimonium perhibetur. r. Magi veniunt. 293.

In tertio Nocturno. Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 1. d.

In illo tempore: Vidit Joannes Jesum venientem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tr. 6. in Joan. ante med.

ANTEQUAM veniret Dominus ut baptizaretur a Joanne in Jordane, noverat eum illis vocibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizari? ego a te debeo baptizari. Sed ecce Dominum noverat, noverat Filium Dei. Unde probamus quod jam noverat, quia ipse baptizaret in Spiritu sancto? Antequam veniret ad fluvium, cum multi ad Joannem currerent baptizari, ait illis: Ego quidem baptizo vos in aqua: qui autem post me venit, cum major me est: cujus non sum dignus corrigiam calceamenti solvere: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, et igni. Jam et hoc noverat.

¶ Stella, quam. 296.

Lectio ix.

Ipsi sancti, (intelligite fratres) boni pertinentes ad columbam, pertinentes ad sortem civitatis illius Jerusalem, ipsi boni in Ecclesia, de quibus dicit Apostolus: Novit Dominus qui sunt ejus; diversarum gratiarum sunt, non omnes paria merita habent. Sunt alii alius sanctiores, sunt alii aliis meliores. Quare ergo si unus ab illo, verbi gratia, justo, sancto baptizetur, alius ab alio inferioris meriti apud Deum, inferioris continentiae, inferioris

avertat a nobis Deus operari nisi quamdam proprietatem in Christo talem futuram, ut quamvis multi ministri baptizaturi essent, sive justis, sive injustis, non tribueretur sanctitas baptismi, nisi illi, super quem descendit columba, de quo dictum est: Hic est qui baptizatus in Spiritu sancto? Petrus baptizet, hic est qui baptizatus: Paulus baptizet, hic est qui baptizatus: Judas baptizet, hic est qui baptizatus. Nam si pro diversitate meritum baptismi sanctum est: quia diversa sunt merita, diversa erunt baptismata: et tanto quisque aliquid melius putatur accipere, quanto a meliorem videtur accepisse.

¶ Videntes stellam. 296.

Lectio x.

Ipsi sancti, (intelligite fratres) boni pertinentes ad columbam, pertinentes ad sortem civitatis illius Jerusalem, ipsi boni in Ecclesia, de quibus dicit Apostolus: Novit Dominus qui sunt ejus; diversarum gratiarum sunt, non omnes paria merita habent. Sunt alii alius sanctiores, sunt alii aliis meliores. Quare ergo si unus ab illo, verbi gratia, justo, sancto baptizetur, alius ab alio inferioris meriti apud Deum, inferioris continentiae, inferioris

vita: unum tamen et par et æquale est quod acceperunt, nisi quia hic est, qui baptizat?

Te Deum laudamus. 17.
Ad Laudes, et per Horas, et ad Vesp. omnia dicuntur sicut in die Epiphania, excepta Oratione, que est Deus, cujus Unigenitus. 518.

Si Octava Epiphania venerit in Sabbato, in ij. Vesp. Octava fit comm. Dominica ij. post Epiphaniam. Quando autem Septagesima venerit in prima Dñica post Octavam Epiphania, tunc in primo Sabbato post Octavam non impedito Festo ix. Lectionum, alioquin prima die post Octavam fiat Officium de Feria, in qua ponuntur 8. j. Nocturni Dñice ij. post Epiphaniam, et tres Lectiones leguntur de Homil. ejusdem Dñice cum ejus Ana ad Bened. et Oratione. Festum vero Semiduplex in ea occurrens transferatur in primam diem similiter non impeditam.

DOM. I. POST EPIPH.

Qua est infra Octavam.

In j. Nocturno legitur Epistola prima ad Corinthios, secundum superiorum Rubricam. 515.

Incipit Epistola prima B. Pauli Apost. ad Corinthios.

LECTIO j. Cap. 1.

PAULUS vocatus Apostolus Jesu Christi per

voluntatem Dei, et Sosthenes frater, Ecclesiae Dei que est Corinthi, sanctificatis in Christo Jesu, vocatis sanctis, cum omnibus qui invocant nomen Domini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsorum, et nostro. Gratia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo.

6. Hodie in Jordane baptizato Domino aperti sunt caeli, et sicut columba super eum Spiritus mansit, et vox Patris intonuit: * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum, et vox de caelo facta est. Hic est.

LECTIO II.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, que data est vobis in Christo Jesu: quod in omnibus divites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni scientia: sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in ulla gratia, expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi, qui et confirmabit vos usque in finem sine crimine, in die adventus Domini nostri Jesu Christi. Fidelis Deus per quem vocati estis in societatem Filii ejus Jesu Christi Domini nostri.

FERIA SECUNDA.

De Epistola prima ad Corinthios.

LECTIO j. Cap. 2.

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitate sermonis, aut sapientia, annuntians vobis testimonium Christi. Non enim judicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. Et ego in infirmitate, et timore, et tremore multo fui apud vos: et sermo meus, et prædicationis mea non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione spiritus et virtutis: ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei.

LECTIO II.

SAPIENTIAM autem loquimur inter perfectos: sapientiam vero non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruuntur: sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, que abscondita est, quam prædestinavit Deus ante secula in gloriam nostram, quam nemo principum hujus sæculi cognovit: si enim cognovissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent. Sed sicut scriptum est: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis

6. In columbæ specie Spiritus sanctus visus est, Paterna vox audita est:

* Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. Cæli aperti sunt super eum, et vox Patris intonuit. Hic.

LECTIO II.

Omnino autem vos fratres, per nomen Domini nostri Jesu Christi, ut id ipsum dicatis omnes, et non sint in vobis schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, et in eadem sententia. Significatum est enim mihi de vobis fratres mei, ab iis qui sunt Chloes, quia contentiones sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicat: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apollonis: ego vero Cephæ: ego autem Christi. Divisus est Christus? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine Pauli baptizati estis?

* Reges Tharsis, et insularum munera offerent: * Reges Arabum, et Saba dona Domino Deo adducunt.

Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes. Reges, gloria Patri. Reges.

In ij. et iij. Nocturno leguntur Lectiones Dominice infra Oct. 511.

Si vero dies Oct. venerit in Dñica, dicuntur de die Octava. 518.

ascendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum.

Lectio iij.

Nostis autem revelavit Deus per Spiritum suum. Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita et quæ Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spiritus Dei. Nos autem non spiritum hujus mundi accipimus, sed Spiritum qui ex Deo est, ut sciamus quæ a Deo donata sunt nobis: quæ et loquimur non in doctis humane sapientiæ verbis, sed in doctrina Spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes.

FERIA TERTIA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio i. Cap. 5.

Omnino auditur inter vos fornicatio, et talis fornicatio, qualis nec inter Gentes, ita ut uxore patris sui aliquis habeat. Et vos inllati estis: et non magis luctum habuistis, ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidem absens corpore, præsens autem spiritu, jam iudicavi ut præsens, eum, qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Jesu Christi, congregatis vobis et meo Spiritu, cum virtute Domini nostri Je-

su tradere hujusmodi satanae in interitum carnis, ut spiritus salvus sit in die Domini nostri Jesu Christi.

Lectio ij.

Non est bona gloriatio vestra. Nescitis quomodo modicum fermentum totam massam corrumpit? Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis azymi. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiae: sed in azymis sinceritatis et veritatis.

Lectio iij.

Scripsi vobis in epistola: Ne commisceamini fornicariis. Non utique fornicariis hujus mundi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis servièntibus: alioquin debuératis de hoc mundo exiisse. Nunc autem scripsi vobis, non commisceri: si is, qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis serviens, aut rapax: cum hujusmodi nec cibum sumere.

FERIA QUARTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio i. Cap. 6.

Audet aliquis vestrum adversus alterum, iudicari apud iniquos, et non apud sanctos? An nescitis quò-

niam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mundus, indigni estis qui de minimis iudicetis? Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad iudicandum. Ad verecundiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? Sed frater cum fratre iudicio contendit: et hoc apud infideles?

Lectio ij.

Iam quidem omnino delictum est in vobis, quod iudicia habetis inter vos. Quare non magis injuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? Sed vos injuriam facitis, et fraudatis: et hoc fratribus. An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarii, neque idolis serviens, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque avari, neque ebriosi, neque malefici, neque rapaces, regnum Dei possidebunt. Et hæc quidem fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, in nomine Domini

nostri Jesu Christi, et in Spiritu Dei nostri.

Lectio iij.

Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestate. Esca ventri, et venter escis; Deus autem non fornicationi, sed Domino: et Dominus corpori. Deus vero et Domino suscitavit: et nos suscitabit per virtutem suam. Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra meretricis? Absit. An nescitis quoniam qui adhæret meretrici, unum corpus efficitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adheret Domino, unum spiritus est. Fugite fornicationem.

FERIA QUINTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio i. Cap. 7.

De quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tangere: propter fornicationem autem unusquisque suam uxorem habeat, et unaqueque suum virum habeat. Uxor viri debitum reddat: similiter autem et uxor viro. Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir: similiter autem et vir sui

corpōris potestātem non habet, sed mūlier.

Lectio ij.

NOLITE fraudāre invicem, nisi forte ex consensu ad tempus, ut vacetis orationi: et iterum revertimini in idipsum, ne tentet vos sātanas propter incontinentiam vestram. Hoc autem dico secūndum indulgētiā, non secūndum impērium. Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed unusquisque propriū donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic. Dico autem non nuptias, et viduis: bonum est illis si sic permāneant sicut et ego. Quod si non se continent, nubant. Mēlius est enim nubere, quam uri.

Lectio iij.

Ins autem, qui matrimōnio juncti sunt, praecepit non ego, sed Dōminus, uxōrem a viro non discēdere: quod si discēserit, manēre innūptam, aut viro suo reconciliāri. Et vir uxōrem non dimittat. Nam ceteris ego dico, non Dōminus. Si quis frater uxōrem habet infidelē, et hęc consentit habitāre cum illo, non dimittat illam. Et si qua mūlier fidēlis habet virum infidelē, et hic consentit habitāre cum illa, non dimittat virum: sanctificātus est enim vir infidelis per mūliērem fidēlem,

et sanctificāta est mūlier infidelis per virum fidēlem: alioquin filii vestri immūdi essent, nunc autem sancti sunt.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 15.

SU linguīs hōminum loquar, et Angelōrum, charitātem autem non habeam, factus sum velut aes sonans, aut cymbalum tinniens. Et si habūero prophetiā, et nōverim mystēria ōmnia, et omnem sciētiā: et si habūero omnem fidem, ita ut montes trāseram, charitātem autem non habūero, nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum, ita ut ardeam, charitātem autem non habūero, nihil mihi prodest.

Lectio iij.

CHARITAS patiēns est, benigna est: Chāritas non emulātur, non agit pēperam, non inflātur, non est ambitiosa, non querit quae sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitāte, congaudet autem veritāti: ōmnia suffert, ōmnia credit, ōmnia sperat, ōmnia sustinet. Chāritas numquam excidit: sive prophetiae evacuabūntur, sive lingua

cessabūnt, sive sciētia destruetur. Ex parte enim cognōscimus, et ex parte prophetāmus. Cum autem vēnerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est.

Lectio iij.

CUM essem pārvulus, loquebar ut pārvulus, sapiebam ut pārvulus, cogitābam ut pārvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quae erant pārvuli. Vidēmus nunc per spēculum in enigmate: tunc autem faciē ad faciē. Nunc cognōsco ex parte: tunc autem cognōscam sicut et cognitus sum. Nunc autem manent fides, spes, chāritas, tria hęc: major autem horūm est chāritas.

SABBATO.

De Epistola prima ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 16.

De collectis autem, quae fiunt in sanctos, sicut ordināvi Ecclesiis Galātia, ita et vos facite. Per unam sabbati unusquisque vestrum apud se sepōnat recōndens quod ei bene placuerit: ut non, cum vēnero, tunc collectae fiant. Cum autem praesens fiero, quos probaveritis per epistolas, hos mittam perferre grātiā vestram in Jerūsalem. Quod si dignum fuerit ut et ego eam, mecum ibunt.

Lectio ij.

VENIAM autem ad vos, cum Macedōniā pertransiero: nam Macedōniā pertransibo. Apud vos autem forsitan manēbo, vel etiā hibernabo: ut vos me educatis quocūmque iero. Nolo enim vos modo in transitu vidēre: spero enim me aliquāntulum temporis manēre apud vos, si Dōminus permiserit. Permanēbo autem Ephesi usque ad Pentecōsten. Ostium enim mihi apertum est magnum, et evidens: et adversarii multi.

Lectio iij.

Si autem vēnerit Timotheus, vidēte ut sine timōre sit apud vos: opus enim Dōmini operatur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat: dedecite autem illum in pace, ut veniat ad me: expēcto enim illum cum fratribus. De Apōllo autem fratre vobis notum faciō, quōniam multum rogavi eum ut veniret ad vos cum fratribus: et tūcque non fuit volūtas ut nunc veniret: veniet autem, cum ei vācūm fuerit. Vigilate, state in fide, viriliter agite, et confortamini. Omnia vestra in chāritate fiant.

SABBATO PRIMO
post Oclav. Epiphaniae.
Ad Vesp. omnia, praeter
Orationem, ut in Psalterio. 449. quod servatur in

alio Sabbatis usque ad Septuagesimam.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, qui cœlestia simul et terrena moderaris: supplicatōnes pōpuli tui clementer exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dōminum.

Deinde fiunt commemor. ibidem positæ in Psalterio. 135.

DOM. II. POST EPIPH.

Omnia ut in Psalterio, præter ea, quæ hic sunt propria.

In primo Nocturno.
Incipit Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio i. Cap. 1.

PAULUS Apostolus Jesu Christi per voluntatem Dei, et Timotheus frater, Ecclesiæ Dei, quæ est Corinthi, cum omnibus sanctis, qui sunt in universa Achaia. Gratiâ vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dōmino Jesu Christo. Benedictus Deus et Pater Dōmini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolatiōnis, qui consolatur nos in omni tribulatiōne nostra: ut possimus, et ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt, per exhortatiōnem, quæ exhortamur et ipsi a Deo. Quoniam sicut abundant passiones Christi in nobis:

ita et per Christum abundant consolatio nostra.

¶ Dōmine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripias me: * Miserere mei, Dōmine, quoniam infirmus sum. * Timor et tremor venerunt super me, et contexitur me tenebra, Miserere.

Lectio ii.

Sive autem tribulamur pro vestra exhortatiōne et salute, sive consolamur pro vestra consolatiōne, sive exhortamur pro vestra exhortatiōne et salute, quæ operatur tolerantiam eandem passionum, quas et nos patimur: ut spes nostra firma sit pro vobis: scientes quod sicut socii passionum estis, sic eritis et consolatiōnis.

¶ Deus, qui sedes super thronum, et iudicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatiōne: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. * Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia tu.

Lectio iii.

Nox enim volumus signorare vos, fratres, de tribulatiōne nostra, quæ tribulatiōne nostra, quæ supra est in Asia, quoniam supra modum gravati sumus supra virtutem, illa ut læderet nos etiam vivere. Sed ipsi in nobismetipsis responsum mortis habuimus, ut non simus

fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitavit mortuos: qui de tantis periculis nos eripuit, et eruit in quem speramus quoniam et adhuc eripiet, adiuvantibus et vobis in oratiōne pro nobis: ut ex multorum personis, ejus quæ in nobis est donatiōnis, per multos gratiæ agantur pro nobis.

¶ A dextris est mihi Dōminus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. * Dōminus pars hereditatis meæ, et cæcis mei. Propter Gloriam Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Ex præf. in Epist. B. Pauli.

DE BEATI Pauli Epistolârum dilectiōnem dum assidue ausculto, perque hebdomadas singulas bis sæpe, et ter et quater, quotiescūque sanctorum Martyrum memorias celebramus, gaudio exulto, tui illa spiritali perfrens, et excitator, ac desiderio incalasco, vocem mihi amantem agnoscens, et fere presentem ipsum intueri, et disserentem audire videor. Sed tamen doleo, et moleste fero, quod videntur non omnes, sicut par est, cognoscunt: ve-

rum ita illum nonnulli ignorant, ut ne Epistolârum quidem ejus numerum plane sciunt. Hoc vero non imperitia facit: sed quod nolint beati Iulij scripta assidue in manibus habere.

¶ Notas mihi fecisti, Dōmine, vias vitæ: * Adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo: delectatiōnes in dextera tua usque in finem. * Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Adimplebis.

Lectio v.

NEQVE enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingenti bonitate atque acumine scimus: sed quod erga huncvrum impense affecti, ab illius lectiōne nunquam discedimus: siquidem qui amant, ii plus quam ceteri omnes eorum facta norunt quos amant, ut qui de iis ipsis sint solliciti. Id quod beatus hic veluti ostendens, ad Philippenses ait: Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis omnibus sentiam, eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione et confirmatiōne Evangelii.

¶ Diligam te Dōmine virtus mea: Dōminus firmamentum meum. * Et refugium meum. * Liberatorem meum, Deus meus, adiutor meus. Et.

Lectio vi.

QUAPROPTER si et vos quoque lectioni diligenter attendere volueritis, nihil aliud vobis erit requirendum. Verax est enim Christi sermo dicentis: Querite, et inveniatis: pulsate, et aperietur vobis. Ceterum, quandòquidem complures erit iis qui huc nobiscum conveniunt, et liberorum educationem, et uxoris curam, et familia providentiam suscipere, ob idque totos sese huic labori dare non sùstinent: at certe ipsi vos excitare ad ea saltem capiendà, quæ alii colligerint, studii tantumdem iis, quæ dicta fuerint, auscultandis, quantum pecuniis colligendis impertièntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum studii a vobis exigere, optabile tamen erit, si tantum saltem tribuatis.

R. Dòmini est terra, et plenitudo ejus: * Orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. **V.** Ipse super maria fundavit eam, et super flumina præparavit illam. Orbis. **G.** Gloria Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo tempore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Jesu

ibi. Vocatus est autem et Jesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 9. in Joannem post initium.

Quon Dòminus invitatus venit ad nuptias, etiã in excerpta mystica significatione, confirmare voluit quod ipse fecit nuptias. Futuri enim erant, de quibus dixit Apòstolus. prohibentes nubere, et dicentes quod malum essent nuptiæ, et quod diabolus eas fecisset: cum idem Dòminus dicat in Evangelio, interrogatus utrum liceat homini dimittere uxorem suam ex qualibet causa, non licere, excepta causa fornicationis. In qua responsione, si meministis, hoc ait: Quod Deus conjunxit, homo non separet.

R. Ad te, Dòmine, levavi animam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam. Custodi animam meam, et eripe me, Deus.

Lectio viii.

Et qui bene eruditi sunt in fide catholica, noverunt quod Deus fecerit nuptias: et sicut conjunctio a Deo, ita divortium a diabolo sit. Sed propterea in causa fornicationis licet uxorem dimittere: quia ipsa esse uxor prior

noluit, quæ fidem conjugalem marito non servavit. Nec illæ, quæ virginitatem Deo vovent, quamquam ampliorem gradum honoris et sanctitatis in Ecclesiâ teneant, sine nuptiis sunt: nam et ipsæ pertinent ad nuptias cum tota Ecclesiâ, in quibus nuptiis sponsus est Christus.

R. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dñus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est omnis.

Hoc ñ. semper dicitur post viij. Lectionem ab hac Dominica usque ad Septuagesimam, in Dominicis tantum.

Lectio ix.

Ac per hoc ergo Dòminus invitatus venit ad nuptias, ut conjugalis castitas firmaretur, et ostenderetur sacramentum nuptiarum: quia et illarum nuptiarum sponsus personam Dòmini figurabat, cui dictum est: Servasti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servavit usque adhuc, id est, Evangelium suum. **Te Deum laudamus. 17.**

Ad Laudes, omnia ut in Psalterio. 18.

Ad Benedictus, Añã. Nuptiæ factæ sunt * in Cana Galilææ, et erat ibi Jesus cum Maria matre sua.

Oratio.

OMNIPOTENS sempiterno Deus, qui cælestia simul et terræ moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dòminum.

Deinde sunt comm. ut supra in Vesp. Sabb. 455.

Ad Horas, et Vesp. omnia ut in Psalt. de Dom.

Ad Magnificat, Añã. Deficiente vino, * jussit Jesus impleri hydrias aqua, quæ in vinum conversa est, alleluia.

Oratio. Omnipotens, ut supra.

Deinde sunt comm. ut supra in Vesp. Sabb. 455.

Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadr. quando occurrit fieri de Feria, fit Offic. ut in Psalt. exceptis iis, quæ sunt propria. Oratio vero dicitur de Dom. præcedenti.

FERIA SECUNDA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 5.

INCRISTOS iterum nosmet ipsos commendare? aut vinumquid egemus (sicut quidam) commendatitiis epistolæ ad vos, aut ex vobis? Epistola nostra vos